

الصف

مدنی سوره دی ۱۴ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

د آسمانونو او خمکې ټول موجودات او مخلوقات د الله تعالی ثنا او پاکې بیانوی (چی له هر نقص او عیب نه پاک) او په ټولو چارو برلاسی او د حکمت خښتن ذات دی.

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

ای مؤمنانو ولی هغه څه وایی (او داسې وعدي او لافي کوی) چی بیا ورباندي عمل نه کوی؟

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

د الله تعالی د سخت غضب وړ ده چی تاسو څه وایی او پخپله ورباندي عمل ونه کوی.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنِينَ

مَرَّضُونَ ﴿٤﴾

الله تعالی له هغو کسانو سره مینه کوی چی د هغه په لاره کی جهاد ته د پولادی دیوال په شان (ثابت قدم) ولاړ دی.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ

أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

او کله چی موسی خپل قوم ته وویل: ای زما قومه! ولی ما زوروی او ښه پوهیږی چی زه د الله تعالی له خوا تاسو ته راستول شوی پیغمبر یم. نو کله چی دوی له حق نه بی لاری شول، الله تعالی یی هم زرونه (له هدایت منلو) وگرځول او الله تعالی فاسقانو ته سمه لاره نه ښایی.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

او کله چي عیسی ابن مریم وویل: ای بنی اسرائیلو! بی له شکه چي زه تاسو ته د الله تعالی رسول یم، تورات چي له مانه وړاندې نازل شوی، تانیدوم، او د هغه پیغمبر زیری درکوم چي له مانه وروسته راځی او نوم یی احمد (محمد صلی الله علیه وسلم) دی. نو کله چي (احمد صلی الله علیه وسلم) له روښانه دلایلو سره راغی (یهودو او نصاراو) وویل: دا خو ښکاره سحر (او فریب) دی.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

او له هغه نه بل لوی ظالم څوک دی چي په الله تعالی د دروغو تومت تری (او برحق پیغمبر او حق دعوت) درواغ کښی، الله تعالی ظالمانو ته هیڅکله هم نیکه لاره نه وربښایی.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

دوی غواړی د خولي په پوکیو (ناروا ادعاو) د الله تعالی نور (اسلام او محمدی شریعت) خاموشه کړی، خو الله تعالی خپل نور د اکمال پراو ته رسوی (او د اسلام په زړینو وړانگو به د نړی گوټ گوټ روښانه کړی) که څه هم کافران ورباندې د غم او حسادت اوښکې توی کړی.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

الله تعالی هغه ذات دی چي خپل رسول یی له حق دین سره رالیرلی ترڅو یی په ټولو ادیانو برلاسی کړی، که څه هم مشرکان ورباندې د غم په ټغر کښینی.

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرُمْ عَلَىٰ تِجْرَةٍ نُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

ای د ایمان خاوندانو! راشی داسې تجارت دروښایم چي تاسو له دردوونکي عذابه وژغوری.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

(او هغه دا دی چې) په الله تعالى او رسول يې ايمان راوړی او د الله تعالى په لار کې د سر او مال په قرباني جهاد وکړی. دغه (ايمان او جهاد) ستاسو لپاره له هر څه ډير غوره او بهتر دی خو که تاسو يې (په هر اړخيزو گټو) وپوهیږئ.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي

جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

(الله تعالى) به مو درته گناهونه وېښي او په هغو جنتونو کې به مو هستوگن کړي چې (د ونو او ماڼيو) لاندې يې (د الهی نعمتونو) رودونه روان دي، او د تلپاتې جنتونو په سپيڅلو کورونو کې به اوسېږئ، رېښتيا چې دا ډيره لويه بريا ده.

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

او بل لوی نعمت چې تاسو ورسره ډيره مينه لرئ، د الله تعالى مرسته، او نږدې فتحه او بريا ده، چې مؤمنانو ته يې زيری ورکړه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا نَتَّطِيفَةً مِّنْ

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا

ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

ای د ايمان خاوندانو! د الله تعالى (د دين) مرسته کوونکی لښکر شئ، لکه څنگه چې عيسى ابن مريم خپلو حواريانو ته وويل: څوک د الله تعالى په لاره کې زما ملگرتيا او ملاتړ ته تيار دی؟ حواريونو وويل: مونږ د الله تعالى (د دين) ملاتړی يو. نو د بنی اسرائيلو يوې ډلې ايمان راوړ او بله يې کافران شول، او مونږ هم له ايمان راوړونکو سره مرسته وکړه او په دښمنانو مو فاتح او برلاسی کړل.

« تمت سورة الصف بفضل الله و رحمته ».

